

[Kofod-Svendsen]

Under mit første indlæg understregede jeg stærkt, at jeg var imod placering af masseødelæggelsesvåben i det ydre rum, og at det var afgørende, at indgåede traktater, herunder ABM-traktaten, blev overholdt. De samme intentioner møder vi jo i den socialdemokratiske dagsorden, men der er nogle formuleringer i den, som jeg kunne have ønsket lidt anderledes, og derfor vil mit parti undlade at stemme til den af socialdemokratiet foreslåede dagsorden.

Ove Jensen (FP):

Både statsministeren og flere af ordførerne fra regeringspartierne har under debatten givet udtryk for, at det var uheldigt, at der var så mange sikkerhedspolitiske debatter i folketinget, fordi de var med til at så tvivl om Danmarks troværdighed som fuldgyldigt NATO-medlem osv.

Jeg er helt enig i de udtalelser, som både statsministeren og de forskellige ordførere fra regeringspartierne har fremsat, men man behøver vel ikke at undre sig over, hvorfor vi den ene gang efter den anden får en sådan sikkerhedspolitisk debat, for socialdemokratiet, SF og VS opnår jo, hvad de ønsker. Regeringen stemte imod et dagsordensforslag den 26. marts i år. I dag kommer der et dagsordensforslag, der ikke blot er enslydende, men endnu værre, og det undlader man at stemme til. Derfor behøver man sådan set ikke at være forbavset over, at vi får disse mange sikkerhedspolitiske debatter, som regeringen altså selv mener er uheldige for Danmark, og derfor kan man vel også forvente, at der om en måned eller to bliver stillet en ny forespørgsel, hvor der kommer et tilsvarende dagsordensforslag, som regeringen så stemmer for. Jeg mener kort sagt, at regeringen kun har sig selv at takke for, at vi uafsladelig har disse sikkerhedspolitiske debatter.

Til slut vil jeg bare sige, at fremskridtspartiet ikke som regeringen fører en vendekåbepolitik, og at vi derfor stemmer imod det dagsordensforslag, der er fremsat i dag, nøjagtig på samme måde som vi stemte imod dagsordensforslaget den 26. marts 1985.

Maisted (FD):

Det var ligefrem morsomt at høre hr. Anker Jørgensen sige alle gode gange tre til statsministeren. Først stemmer man imod, så

undlader man at stemme, og så stemmer man for. Det må være socialdemokratiets erfaring med hensyn til afstemninger under behandlingen af finanslovsforslaget, der har bragt hr. Anker Jørgensen til den konklusion, at det er sådan, man gør.

Men jeg er dybt skuffet over statsministerens holdning og redegørelse, når han herfra, hvor vi er medlemmer af den vestlige frie verden og NATO, påstår, at det er ønskværdigt, at der er et lige styrkeforhold mellem diktaturstaterne og den frie verden.

Efter min opfattelse er årsagen til, at der har været fred i verden – imellem de to supermagter i hvert tilfælde – i 40 år, ene og alene, at den vestlige verden er stærkere militært end diktaturstaterne. I det øjeblik disse blot har en anelse om, at det kan betale sig at risikere en udvidelse af deres socialistiske imperium, vil de gøre det, for de respekterer kun styrke.

Jeg kunne også høre på hr. Ivar Hansen, at det gjorde ondt, da han måtte herop og fortælle, at de denne gang ville undlade at stemme. Jeg mindes dengang, udenrigsministeren – jeg ved ikke, om det var, fordi temperamnet var ved at løbe af med ham, fordi han alligevel havde fået nok at blive jaget rundt i manegen af de socialistiske partier – stemte imod. Men gud ske lov er situationen jo den – og det synes jeg den danske befolkning skal gøre sig klart – at Danmarks indflydelse på NATO og NATOs militære strategi, hvis ulykken skulle ske, at vi fik en krigssituation, er af meget kort varighed, for det er ganske indlysende, at man ikke kan føre demokratiske forhandlinger i en krigssituation, og derfor overtager NATO selvfølgelig den strategi og den militære aktivitet, der er nødvendig for at forsvare den frie verden. Vi skal altså være lykkelige for, at der er en nation som den amerikanske, der klart siger, at den er parat til at forsvare de frie, demokratiske lande i Vesten.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg kan fatte mig kort her i tredje omgang.

Hr. Anker Jørgensen spurgte mig, om jeg nu kunne give tilsagn om, at regeringen ville tage en fodnote til communiquéet i forbindelse med næste NATO-møde. Et sådant tilsagn kan jeg ikke uden videre give, for på dette tidspunkt kender vi slet ikke dagsorde-